

net tiltræde. Det tilsigter en Klargørelse af den Bestemmelse, der allerede findes i Lovforslagets § 5. Det har ikke været Tanken med denne Forskrift at ville paalægge Skibe i Almindelighed en Forpligtelse i Henseende til Bjergning af andre Skibe ud over den, der findes i den bestaaende Lovgivning om Bjergning og i Strandingsloven. Det, der her er Tale om, er kun en Forpligtelse til at komme til Hjælp, naar Menneskeliv er stedt i Fare. Den Affattelse af det paagældende Punktum i Paragraffen, som følger af Udvalgets Ændringsforslag, maa jeg erkende er i Stand til at fjerne Tvivl i saa Henseende, hvis der overhovedet har kunnet være Tvivl derom, og jeg kan derfor ganske tiltræde Forslaget.

Ordføreren (Richelieu): Naar den højtærede Handelsminister udtalte, at § 3 var i saa nøje Overensstemmelse som muligt med Konventionens Artikel 13, kan jeg ikke indrømme det. Med Formandens Tilladelse vil jeg oplæse Artikel 13. Den lyder saaledes: „Valget af de Veje, Skibene skal følge i begge Retninger over det nordlige Atlanterhav, er overladt vedkommende Ruteselskaber paa disses eget Ansvar. Dog paatager de høje kontraherende Parter sig at paalægge disse Selskaber Forpligtelse til at offentliggøre de Veje, de agter at lade deres Skibe følge“ — altsaa, det er kun en Pligt overfor de Skibe, der sejler i Rute, de Skibe, som sejler over det nordlige Atlanterhav. Andet Stykke af Artiklen lyder saaledes: „Desuden paatager de høje kontraherende Parter sig at anvende deres Indflydelse til at formaa alle Redere, hvis Skibe befarer Atlanterhavet, til at lade disse, saa vidt muligt, følge de Veje, der er antagne af de store Selskaber“. Altsaa, det er kun en Pligt for de Skibe, der sejler paa det nordlige Atlanterhav; for det øvrige Atlanterhav, der er ret stort og har mange Havne lige fra Nordpolen til Sydpolen, skal man søge at formaa Rederne til det, medens § 3 i Lovforslaget her fastsætter, at Handelsministeren kan paalægge Rederier, som anvender danske Skibe i Fart over Atlanterhavet, altsaa over hele Atlanterhavet, denne Pligt. Det er denne Forskel, jeg ønsker at fremhæve, jeg synes, den er tydelig. Handelsministeren kan i det ene Tilfælde paalægge Rederierne det, i det andet Tilfælde er det kun Ruteselskaberne paa de andre Dele af Atlanterhavet, som skal anvende deres Indflydelse

til at formaa andre Rederier til at følge de Ruter, de store Selskaber har antaget.

Handelsministeren (Hage): Jeg erkendte, at Lovforslagets Ordlyd for saa vidt afviger fra Konventionen, som Lovforslaget har Ordet „Atlanterhavet“ i Stedet for „det nordlige Atlanterhav“. Deri ligger selvfølgelig ikke nogen Tvang eller nogen Opfordring for Administrationen til at udstrække Anvendelsen af den ved Lovven givne Myndighed ud over, hvad ogsaa andre søfarende Nationer vil finde det rigtigt at gøre. Derimod maa jeg bemærke, at jeg læser Konventionen anderledes end det særede Medlem. naar han gør gældende, at Forskriften kun omfatter Rute fartøjer. Det, vi forstaaer ved Rute fartøjer, er jo Skibe, der gaar i bestemte faste Linier, i Modsætning til, hvad Englænderne kalder „tramps“, Skibe, der tager tilfældig Fragt til et eller andet Sted. Der er ingen Distinktion i saa Henseende gjort i den franske Tekst. I den danske Oversættelse er benyttet Ordet „Rute fartøj“. Det er en urigtig Oversættelse, Vi maa holde os til den franske Tekst, og der er ingen saadan Forskel.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—4 (se Tillæg C. Sp. 381)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til § 5 af Udvalget, tiltraadt af *Handelsministeren*, (se Tillæg B. Sp. 2410), § 5, saaledes ændret, og §§ 6—9
vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling
vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lagtingslov.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5573).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Patursson: Man vil tage meget fejl, hvis man tror, at det, vi ønsker at naa, større Myndighed for Færøernes Lagting,